

tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR. Yıl: 5 - Sayı: 60

SENDİKALAR YASASI ANAYASAYA AYKIRI

dergiden işçilere...

Bu sayımızda işçi sınıfı için son derece önemli olduğuna inandığımız üç önemli yazı var.

Dergimizin "Olaylar Zinciri" bölümünde bulacağınız 274 sayılı kanunu Anayasa Mahkemesinin iptal etmesiyle ilgili yazı, öyle sanıyoruz ki işçi arkadaşlarımı bir iki yıl öncesinin olayları üzerinde daha değişik düşüncelere götürecektir.

"İnceleme" bölümünde bulacağınız Dış Yardım Masalı başlıklı yazı önemine dikkatinizi çekmeye çalıştığımız bir başka yazı.

Üçüncüsü ise işçi dergilerinde, gazetelerinde pek alışmadığımız bir konuyu işliyor : Spor ! Bu yazı, özellikle genç işçi arkadaşlarımızın, artık o büyük, günlük gazetelerin arka sahifelerine bir başka gözle bakmalarını sağlarsa hedefine ulaşmış olacaktır.

Hemen bütün sayılarımızda bu sayfadan size seslenirken, dergimize yazı göndermenizi, onun beğendiğiniz ve beğenmediğiniz yanlarını bize yazmanızı istemiş, bunu ısrarla tekrarlamıştık.

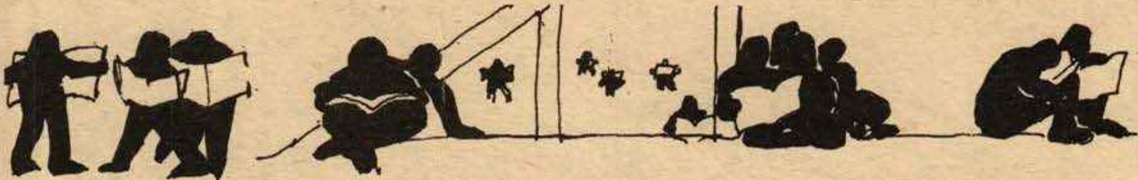
Açıkça söyleyelim ki bu konuda doyurucu bir sonuç alamadık. Eskiden beri tanıdığımız bir kaç arkadaşımız dışında gene işçi arkadaşlarımız dergimize yazı yollamadılar, dergiye ilişkin görüşlerini bize yazmadılar.

Bu sayıda içinde çeşitli sorular bulunan bir ek kağıt bulacaksınız.Bütün işçi arkadaşlardan dileğimiz bu kağıtdaki soruları dikkatle ve doğru olarak doldurup işyerindeki baştemsilciye vermeleridir. Derginin daha iyi daha güzel olmasını dileyen bütün arkadaşların bu soruları titizlikle cevaplandıracağı inancındayız.

Geçen sayıda yayınladığımız armağanlı bulmayaca gelen doğru çözümler oldukça az oldu. Bu bakımdan kur'a çekmeye gerek kalmadan, doğru çözen her arkadaşın armağan kazandığını kabul ettik. Arkadaşlarımızın armağanları , Mart ayının onuna kadar kendilerine gönderilmiş olacaktır.

Arkadaşlarımızın gerek yazılarını, gerekse bulmaca cevaplarını pul yapıştırıp PTT yoluyla gönderdiklerini görüyoruz. Yani her yazışma için 100 kuruş harcamaktadırlar. Bizce buna hiç gerek yok. Baştemsilciye ya da şube sekreterine verseler kısa zamanda elimize ulaşır. Yeter ki zarfın üstüne "Tekstil Basın Bürosu" yazılması unutulmamış olsun.

Tekstil Basın Bürosundan sevgi ve saygılarla...

Sahibi : Rıza GÜVEN - Sorumlu Müdür : Abdullah SERT
Adres : Sıhhiye Apt. Kat:3 Cağaloğlu- Tel:26 85 90
Dizgi : Evren Basım ve Yayınevi,Baskı:Karaca Ofset
Ayda bir çıkar. Ayrıca para ile satılmaz. MART 1972

ADANA'DA YENİ GELİŞMELER

Geçen sayımızda geniş yer vererek duyurduğumuz sendikamızın Çukurovadaki örgütlenme çalışmaları bütün hızıyla devam etmektedir. Aylardan beri titizlikle ve dürüstçe yürütülen çalışmalar meyvesini vermeye başlamıştır. Dergimiz baskıyagirdiği sıralarda Paktaş fabrikasında 1200, Akdeniz Pamuk ipliği ve Ham Bez fabrikasından 800 ve 56 çırçır fabrikasında çalışan toplam 5000 işçi kardeşimiz sarı sendikanın saflarından hızla koparak , Tekstil Sendikasına üye olmuşlardır. Bu arkadaşlarımızın hepsinin Teksif sendikasından istifa belgeleri imzalanmış olup şu günlerde,Tekstil Sendikasının Adana Şubesinde görevli avukatları tarafından resmi işlemlere başlanacaktır.

Bilindiği gibi Çukurova'daki örgütlenme çalışmaları için ilkin Genel Başkan Rıza Güven, Adana'ya gitmiş ve üye kaydına başlamıştır. Daha sonra, sendikamızın Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı ve Genel Sekreteri Yunus Kara da Adanaya gitmişlerdir. Bu üç yöneticinin çalışmalarından sonra, Adanalı bir işçisinin deyimiyle, "Çukurovadaki Tekstil işçilerinin karanlık günlerinde bir umut ışığı parlamaya başlamıştır.

Rıza Güven'den aldığımız bilgiye göre Adana'da, sendikamızın şube binası tutulmuş ve düzenlenmiştir. Üç katlı olan şube binamız her türlü sendikal çalışmaya olanak sağlayacak niteliktedir.

Ne var ki Adana'nın sıkıyönetim bölgesi oluşu yüzünden şubemizin resmi açılışı bir süre ertelenmiştir.

Örgütlenme çalışmalarımızın yoğunlaştığı Paktaş ve Akdeniz fabrikalarında büyük bir çoğunluğun sendikamıza üye olmalarına rağmen bazı arkadaşlarımızın henüz kayıtlarını yaptırmamış olmaları da Tekstil yöneticileri tarafından busebebe bağlanmaktadır.

Rıza Güven'in bu konuda yaptığı açıklamaya göre:

"Çukurovalı tekstil işçilerinin henüz sendikamıza üye olmayanları çeşitli yerlerde bana yaptıkları açıklamalarda, bu kayıt olmayışlarını bir tek sebebe bağlamışlardır. Daha önce DİSK'e bağlı bir sendikanın örgütlenme çalışmaları sırasında 5000 işçi arkadaş bu sendikaya koşa koşa üye olmuşlardır. Fakat resmi bir şube açılışını yapmadan örgütlenme ve üye kayıt işlemlerine girişilmesi sonunda işçilere pahalıya patlamıştır. Çünkü ünlü Bossa ve Paktaş olayları patlak verince DİSK Sendikası geri çekilmek zorunda kalmış ve işçiler sarı Teksif ile baş başa kalmışlardır. İşçi düşmanlığını ve ihaneti meslek edinmiş sarı sendikacılar bu fırsat çıkar çıkmaz dişlerini göstermekte gecikmemiş ve yüzlerce kişilik listeler düzenleyerek kendilerine karşı çıkan yiğit çukurovalı işçileri birer ikişer fabrikalardan çıkarmaya başlamışlardır."

İşte şimdi resmi açılışı yapılmadan, sendikamıza üye olmakta çekingen davranan bazı işçi kardeşlerimiz davranışlarını böyle açıklamaktadırlar.

Nitekim şube binamız tutulur tutulmaz, yalnız Paktaş ve Akdeniz Fabrikası işçileri değil, Bossa, Güney Sanayii, Sasa, Özbucak ve Milli Mensucat gibi işyerlerinde çalışan işçi arkadaşlar da gruplar halinde gelip şubenin resmen açılışının, bir an önce yapılması için yöneticileri sıkıştırmaya başlamışlardır.

ÇIRÇIR İŞÇİLERİNE GELİNCE

Bu arada Adana'daki 56 işyerine dağılmış durumda olan beş bini aşkın Çırçır işçisinin sendikamıza kayıt işlemi de bir hafta içinde tamamlanmıştır.

Bilindiği gibi çırçır işyerleri mevsimlik olarak çalışmaktadır. İş mevsiminde, sayıları beş bini aşan çırçır işçileri, ölü mevsimde ise ancak 600-700 kişi kalmaktadırlar. Tabii bu yüzden de bir çok çapraşık ve çözümü güç sorun çıkmaktadır ortaya. Oysa değil böylesi çapraşık sorunlara en basit işçi haklarını savunma-

ma bile niyetli olmayan sarı sendikacılar bu güne kadar çırçır işçilerini boynubükük, unutulmuş ve geçim sıkıntıları için de kavrulmuş olarak bırakmakta hiç bir sakınca görmemişler ve bundan utanç da duymamışlardır.

Tekstil sendikasının Adana yöresinde yürüttüğü örgütlenme çalışmasına koşarcasına gelen çırçır işçilerinin davranışının altında bu neden yatmaktadır.

İŞÇİLERİ BÖLMEK İŞÇİ SINIFINA İHANETTİR!

Gerçekten de işçilerin birliğini bölmek, parçalamak, onları güçsüz bırakmak bağışlanmaz bir suç ve apaçık bir ihanet tir. Ne var ki Çukurova'da varlıklarını sürdürmek isteyen sarı sendikacılar, sıkılmak bilmeyen sendika ağaları Çukurovalı işçileri bölmekten kaçınmamışlar ve üstelik bunu pek de güzel becermişlerdir

Örgütlenme çalışmaları sırasında Tekstil yöneticilerinin en çok ilgisini bu konu çekmiştir. Hemen bütün Çukurovalı , işçiler bu konuda yana yakıla konuşmuşlardır.

Gerçekten de bu gün Adana yöresinde işçiler paramparçadırlar. Üstelik en güçlü olmaları gereken bir dönemde... . Türk, kürt, arap, alevi, sünni, fellah gibi bir sürü gruba ayrılan Adanalı işçiler, gerçek mücadeleyi unutarak aralarında çekişmek zorunda kalmışlardır. Bütün bunlardan da yalnız ve yalnız patronlar ve sarı sendikacılar kazanmışlardır.

Fakat bu gün Adanalı işçiler bu bölünmenin kimlerin ekmeğine yağ sürdüğünü iyice anlamış durumdadırlar. Genel Başkan Adana çalışmaları sırasında bilgi verirken bu konuya da değinmiş ve şunları söylemiştir:

"Adanalı işçi arkadaşlarımla, kaldığım otelin salonunda konuşurken kendilerine, sendikamızda Türk, kürt, arap, alevi, sünni diye bölücü düşüncelere yer olmadığını söyledim. Hepsinin gözleri sevinçle parladı. Yıllardır Adana işçilerini için için kemiren bu bölünme olayına son vermek ve Adana'da işçi sınıfının birliğini sınıf olarak birliğini perçinlemek için çalışacağımızı belirttim. Neredeyse Adanalı arkadaşlar beni kucaklayacaklardı."

Sarı sendika ve sendikacıların çevirdikleri dolapları böylesine bilinçle kavrayan Adana'lı işçi kardeşlerimizin ka-

CEVABI ANAYASA

İki yıl önce Türkiye'de korkunç bir oyun sahneye konmuştu. Tabanından kopmuş, bürokratlaşmış sendika ve sendikacıların oluşturduğu Türk-İş, günün siyasi iktidarı, Türk İş'ten siyasal destek uman ve başında bir Anayasa profesörünün bulunduğu küçük bir muhalefet partisi ve faşizmden çıkar arayan güçlerin tümü elele oynamışlardı bu oyunu.

274 Sayılı sendikalar yasasının bazı maddeleri değiştirilecek,işçilerin sendikalara üye olmaları yöntem kurulu kararına bağlı olacak, işçilerin sendikadan istifa edebilmeleri noter onayını, yani 37 lira 50 kuruşluk bir masrafla mümkün olacak, bir sendikanın, yurt düzeyinde faaliyette bulunabilmesi için kurulu bulunduğu işkolunda çalışan işçilerin üçte birini temsil etmesi şart olacak, konfederasyon kurulması ancak sendikalı işçilerin üçte birini temsil eden sendikaların birleşmesiyle mümkün olacak, sendika kurucularında üç yıl işçilik şartı aranacak, işkolunda yetkili sendikanın dışında hiç bir sendikanın aidatları işverenler tarafından kesilmeyecek, falan,filan...

Daha kestirme bir deyimle, Türk İş ve ona bağlı sendikalardan başkasına hayat hakkı tanınmayacak ve kurulmuş olanlar da kapatılacaktı.

Buna bir kılıf bulundu: GÜÇLÜ SENDİ-

MAHKEMESİ VERDİ ...

görüş

RIZA GÜVEN

KACILIK !

Tekstil, uyarmak amacı ile bir broşür hazırlıyarak, yasama organlarının, tüm üyelerine gönderdi. Ayrıca, Ankara'ya gönderdiği temsilcileri ile de sözlü uyarılarda bulundu.

Çok yönlü uyarmalar sonunda ana muhalefet partisi, tehlikeyi anlayarak karşı çıkma kararı aldı. Fakat iş işten geçmiş, geç kalınmıştı. Tasarı 1970 başlarında meclisten çıktı.

Türk sendikacılığı için tehlike çanı çalınca 15-16 Hazirân olaylarına tanık olduk. Sendikal özgürlüklerini tehlikede gören işçiler, büyük oyallar çıkardılar. İstanbul ve Kocaeli'nde olaylara katılan işçilerin çoğu Türk-İş' e bağlı sendikaların üyeleri idi.Çeşitli hukuki boşluklardan yararlanılarakTürk İş bünyesinde tutulan işçiler,kendileri için gerçek bir tehlike olan kanuna karşı çıktılar.

Bağımsız sendikaların Ankara'da düzenledikleri foruma katılan bilim adamları ve siyasal partilerin temsilcileri tasarının Anayasaya, demokratik ilkelere, uluslararası anlaşmalara aykırı, faşist sendikacılık düzenini getirmek istiyen bir zihniyetin oyunu olduğu görüşünde birleştiler.

Bütün bu uyarılara rağmen Cumhuriyet Senatosundan geçirilen tasarı Cumhurbaşkanı'nın onayı ile kesinleşti.

Fakat bu yasadan çıkar bekleyenler umduklarını bulamadılar. Yasa ne Türk-İş'in ne de iktidarın işine yaradı.Ter sine Türk-İş her geçen gün küçülmeye devam etti. Anayasa'ya aykırılık iddiaları ayyuka çıkan tasarı uygulanamaz hale geldi. Bu işten tek kârlı çıkan noterler oldu.

Muhalefet partilerinin Anayasa katında yaptıkları itiraz haklı görülerek nihayet karara bağlanmıştır.

Bozmaya ilişkin gerekçeli karar çıkmadığından, bu konuda fazla fikir yürütmeyi sakıncalı bulmaktayız.

Fakat, 15-16 Haziran olaylarının ve ondan sonra işçi kesiminde gelişen anarşik olayların gerçek suçlularının gün ışığına çıktığını bir kez daha söylemek hakkını buluyoruz kendimizde.

12 Mart muhtırasının oluşturduğu I. Erim hükümetinin 1971 Ağustosunda sendikacılarla yaptığı toplantıda hükümet sözcüsünün vaadini hatırlatmakta da yarar görüyoruz ayrıca.

İşçi kesimindeki anarşik olayların , tekrarlanmaması için yaptığımız konuşma ve önerilerimizde bizi haklı bulmuşlardı.

Şimdi, Sayın Erim Hükümetinden bu vaadini gerçekleştirmesini bekliyoruz.

Anayasaya, demokratik ilkelere ve uluslararası anlaşmalara uygun, yurt gerçekleriyle çelişkisiz yepyeni bir toplum düzeni için, önceden önerdiği - miz tasarıların, tüm kuruluşların katılacağı bir çalışma meclisinde tartışılarak gerçekleştirilmesini diliyoruz..

---

rarlılığı sarı sendikacıları gerçek bir bozgunun içine düşürmüştür.

Sarı sendikadan kopuş öylesine güçle ve açıktır ki bu güne kadar Teksif 'in , isteklerine boyun eğer görünen işverenler bile yeni gelişen olaylar içinde taraf tutmaktan dikkatle kaçınmaktadırlar. İşçilerin Tekstil sendikasına üye olmak için gösterdikleri kararlılık işverenlerin, Teksif'i kaderiyle başbaşa bırakmalarına bile yol açmıştır.

TEKSİF'İN SON ÇIRPINIŞLARI

Öte yandan acı gerçeği her gün şamar gibi suratlarına yiyen Adanalı Teksifçiler ve hempaları can çekişen hastanın , son çırpınışları örneği hiç bir yarar sağlamayacak zavallı saldırılara da girişmişlerdir.

Adana'da bir kahvede Tekstil sendika-

bize gelen bir mektup

27.II.1972.
Çukurova

Çukurovadan Sevgilerle Uzanan Binlerce: el.

. Tekstilin Kurmayları, Bizi Kurtarın Karım Mensucat işçisidir. Ben ise Çırçır[illegible] yım: Her ikimizde Sarı Sendika Teksifin. Üyesiyiz. (15) senedir Çalışırız. yüzümüz gülmedi karnımız doymadı. Bir gece kondu kuramadık _ sendika. haklarımız verilemedi; Patrona köle olduk.

Bizler gibi: Paktaşta Bossada. Ak denizde. Tasoda Çırçır iş yerlerinde 10, Binlerce Aile Sefil işçi vardır.

Çırçır işçileri Zaten mevsimlik olduğu için acın da aç Çıplağın. Çıplağıdır.

Sayın Tekstil kurmayları

Çukurovanın işçileri Sizleri sabırsızlıkla yaralı Kalplerine Basmak için can atıyor. Kendilerine (TEKSTİL Üyesi) Denmesini Şeraf-Biliyor. Lütfen: Ellerinizi Uzatın Bizi Kurtarın. En Samimi Sevgilerimizle

Sabık Teksif Üyesi
Baş temsilci
Ömer Ay[illegible]

sına üye kaydeden Adana'daki Akdeniz fabrikası işçili Hasan Kömürcü Teksif yöneticileri tarafından kaçırılmak istenmiştir.

Hasan Kömürcü'nün Tekstil'e üye kaydı yaptığı kahveye gelen üç kişi - ki işçilerinden biri Teksif Adana Şubesi Yönetim Kurulu üyesidir. Kendilerine polis süsü vererek, Hasan Kömürcü'ye, "Yürü bakalım 2. şubeye" demişlerdir. Hasan Kömürcü, "İkinci şubede ne işim var benim, hem siz kim oluyorsunuz?Kimliğinizi gösterin bakayım !" gibisinden karşı koyunca, üç saldırgan Hasan Kömürcüyü yakapaça bir arabaya atmışlardır. Bir kaç yüz metre gittikten sonra kendini arabadan atmayı başaran Hasan Kömürcü kurtulmuş, bir kahve dolusu işçinin üstlerine yürüdüğünü gören saldırganlar da selameti kaçmakta bulmuşlardır.

Olaya sendikamız avukatları el koymuş olup, durum Adana savcılığına iletilmiştir.

ŞİMDİ NE OLACAK

Sıkıyönetim şartları kalktıktan,normal ortama dönüldükten sonra en kısa zamanda şubemizin resmi açılışı yapılacak ve çukurova fabrikalarında toplu sözleşmeler artık TEKSTİL tarafından yürütülecektir.

Sarı sendika Teksif içinse yapılacak , tek şey kalmıştır: Tası tarağı toplayıp Adanayı terketmek. Aksi takdirde sarı sendikacıları tükürük yağmurunda boğulmak gibi hazin bir son beklemektedir ki bu güne kadar olagelen ihanetleriyle bunu haketmişlerdir de...

KISA...KISA KISA...KISA KISA...

AKTEL'DE UYUŞMAZLIK

Bayrampaşada kurulu Aktel işyeri ile sendikamız arasında yürütülmekte olan toplu sözleşme görüşmeleri anlaşmazlık , sonuçlanmış ve "uyuşmazlık zaptı" tutulmuştur.

Ücret zammı, taşıt sorunu ve ikramiye, konusunda işverenin anlaşmaya yanaşmaması üzerine ortaya çıkan uyuşmazlık Bölge Çalışma Müdürlüğüne intikal ettirilmiş olup sonucu sendikamız görevlileri tarafından titizlikle izlenmektedir.

TELGRAF

Anayasa Mahkemesi Sayın Başkanlığına
ANKARA

Türk Sendikacılığının sağlıklı gelişmesini engellemek maksadıyla 1317 sayılı yasa ile getirilen antidemokratik hükümleri iptal eden Anayasa Mahkemesi kararı, demokratik hakla - rın korunması konusunda sarsılmazbir mücadele vermeye kararlı tüm kişi ve Anayasa kuruluşları tarafından se - vinçle karşılanmıştır. Anayasa Mahkemesinde demokrasi ve insan haklarına saygının güvencesini bulmanın kıvancı içinde tüm Tekstil İşçilerinin saygılarını iletiriz.

Rıza GÜVEN
Tekstil Sendikası Genel Başkanı

Bu arada Şube Başkanı Mahmut Alkan ve Müfettiş Hüseyin Akduman, Aktel işçilerine durumu açıklamak amacıyla bir toplantı düzenlemişlerdir. Toplantıda işçilere greve hazır olmaları gerektiği hatırlatılmıştır.

Aktel işçileri gözlerini kırpmaksızın sendikanın grev emrini uygulayacaklarını belirtmişlerdir. Şube başkanı ve müfettiş tarafından kendilerine henüz grev için vakit olduğunu, şimdilik birliklerini, kenetlenmelerini daha da sıkıştıracak beklemeleri gerektiği anlatılmıştır.

Bölge çalışma müdürlüğü ve taraflar tarafından kurulacak olan Uyuşmazlıkları , çözüm kurulunun teklifleri de Aktel işçileri için tutarlı bir çözüm getirmediği takdirde Sendikamız için grev kararı alma hakkı doğacaktır. Şimdilik işlemlerin gelişimi beklenmektedir.

YUSUF AKSOY'DA GÖRÜŞMELER DEVAM EDİYOR

Bir süredir devam etmekte olan Yusuf Aksoy Dokuma fabrikasındaki toplu sözleşme görüşmeleri henüz sonuçlanmamıştır.

Dergimiz baskıya girdiği sıralarda sözleşmeyi yürütmekte olan Beyoğlu şubemiz yetkilileri ya sendikamızın isteklerinin kabul edileceğini ya da uyuşmazlığa gidileceğini açıklamışlardır.

SEVİL TRİKO İŞÇİLERİ TEKSTİL'E KATILDILAR

En eski trikotaj fabrikalarından biri olan Şehremini'ndeki Sevil Triko işçileri Mahmutpaşa şubemiz tarafından örgütlenmiş ve üye kayıtları yapılarak, işyerinde toplu sözleşme yapma yetkisi alınmıştır.

İşveren adına bağlı olduğu TürkiyeTekstil Sanayii İşverenleri sendikası ile sendikamız arasında toplu sözleşme görüşmeleri başlamıştır. Sendika yöneticilerinin yaptığı açıklamaya göre görüşmeler son derece olumlu bir yönde ilerlemektedir.

ASAP KERMEN'DE SÖZLEŞME İMZALANDI

Uzun süredir devam etmekte olan Asaf Kermen Yün İplik Fabrikası ile ilgili toplu sözleşme görüşmeleri sona ermiştir

Beyoğlu şubemize bağlı bu işyerinde imzalanan bir yıl süreli toplu sözleşme ile işçi arkadaşlarımız ücretlerine önemli zamlar almışlar ve bir çok sosyal haklara kavuşmuşlardır.

Sözleşme Asaf Kermen'de çalışan işçi arkadaşlarımız tarafından sevinçle karşılanmıştır.

DUYURU

Beyoğlu şubemize bağlı Minion Örme Fabrikasında çalışan işçi arka - daşlarımızın kurduğu yardımlaşma derneği bir tanışma gecesi düzenlemiş - tir.

22 Nisan Cumartesi günü Yeni Tepebaşı Gazinosunda saat 20.00'den02.00 ye kadar devam edecek olan bu gecede zengin bir program da yer almaktadır

Dernek Yöneticilerinden Timur Fırat'ın yaptığı açıklamaya göre,başta Muzaffer Akgün olmak üzere Alâattin, Şensoy, Aşık Mahsuni, Serpil Örümcer Turan Engin, Mihrican Bahar, Gülbin Kılıç, Doğan Sezgin, Ayşe Sonkaya, Kemal Gürbüz, Hüseyin Karataş gibi tanınmış ses sanatçıları da bu geceye katılmaktadırlar.

Bütün Tekstil işçisi arkadaşlarımıza duyurduğumuz bu gecenin biletleri Sendikamız şubelerinde satılmaktadır.

DEĞİŞTİRİLMEK İSTENEN

274

ve

275

SAYILI YASALAR

[HA]KKINDA NE DEDİLER

olaylar zinciri

SENDİKALAR YASASI ANAYASAYA AYKIRI...

1963 yılında yürürlüğe konulan ve yedi yıllık bir uygulamadan sonra Türk-İş Konfederasyonu'nun Süleyman Demirel'in temsil ettiği, patronlara dayanan Hükûmet ile el-ele vermek suretiyle dünyada bir başka örneğini göremiyeceğimiz tekelci sendikacılığı yaratmak için tezgâhlandığı 274 sayılı Sendikalar Yasası'nı değiştiren 1317 sayılı Yasa'yı Anayasaya aykırı bulan Anayasa Mahkememiz kanunu iptal etmiştir. İptal kararı ile 1317 sayılı yasanın Sendikalar Yasasında yaptığı bütün değişiklikler ortadan kaldırılmaktadır.

Sene 1970....

Aslında belki de sene 1969 demek daha doğrudur. Çünkü 1969 seçimlerinden önce Metal-İş Fedarasyonu başkanı Kaya Özdemiroğlu, sonraki Sendikalar Yasası değişikliğine modellik edecek bir kanun teklifini parlamentoya sunmuş, ancak araya seçim girmesi nedeniyle bu teklif üzerinde durulamamıştı. Ne varki seçimden hemen sonra "Bizi sizden daha iyi anlayacak kimse yoktur" beyanıyla Demirel Hükumetinin uydusu haline girmiş bulunan Türk-İş'in yöneticileri, Kaya Özdemiroğlu tasarısına sıkı sıkıya sarılmışlar ve tekelci bir kanunu çıkartmak için kesif bir faaliyete girmişler, neticede başarı da elde etmişlerdir.

Türk-iş'in bu davranışını anlayabilmek için Türk-İş üzerinde biraz durmakta yarar vardır. 1952 yılından beri faaliyette bulunan Türk-İş Konfederasyonu; 1963 yılında çıkan Sendikalar Kanununun işveren eliyle aidat kesilmesi hükmü; 275 sayılı Yasa ile toplu iş sözleşmesi, grev haklarının tanınması üzerine üyesi bulunan sendikaların geniş mali olanaklara, kavuşmasına bağlı olarak ani bir gelişmeye kavuşmuş; eğitim adı altında özellikle Amerika'dan elde edilen fonlarla, başdöndürücü bir para kaynağı bulunmuştur.

Amerikan sendikacılığını kabul eden, Türk-İş, emekle sermaye omuz-omuza ilkesi içinde kapitalist kesime rahatlık sağlatan bir sendikacılık uygulamasını yaratmış, bunun karşılığı ise bol maaş,ödenek, seyahat, fiyakalı makam odaları, arabalar ve sekreterler olmuştur.Üstelik bununla da kalınmamış, işçi kesiminden denilerek hâkim sınıfın, yani patronların siyasal partisi olan A.P'den milletvekili olma olanakları da yaratılmıştır. Örneğin Teksif'in genel başkanı Şevket

Yılmaz, örneğin Çimse-İş Sendikası' nın, başkanı Hasan Türkay A.P'nin milletvekilidirler.

Durumu daha da pekiştirmek isteyenTürk İş işçi sınıfını siyasal alanda uyutacak bir biçim olan "partilerüstü sendikacılık" yutturmacasını kongre kararı haline getirmiş ve böylece "fabrikadan içeri siyaset sokmayalım" diyen zamanın başbakanı Demirel'in tam itimatını kazanmıştır. Ancak yaptığı toplu iş sözleşmelerinin, cılızlığı, siyaseti hâkim sınıftan yana olan partilerden milletvekili çıkarmak olarak anlayan, işçi sınıfının yakın-ya da uzak ekonomik-sosyal ve siyasal çıkarlarıyla hiçbir şekilde ilgilenmeyen,

S.DEMİRSOY H.TUNÇ

Bari utanmasını bilseler...

bu Konfederasyona bağlı sendikalardan işçilerin hızlı bir şekilde komaları demokratik düzen içinde, Anayasal haklarına sahip çıkmak için mücadeleye başlamış emekçilerin ortaya çıkması Türk-İş'i telaşlandırmış, tam deyimiyle Türk-İş, tabanının kaymakta olduğunu, etkin ekonomik mücadele istediğini, siyasetin emek meselesi olduğunu anlayan ve kavrayan emekçilerin hızla oluştuğunu görerek korkmuştur. İşte Türk-İş'in ayakta kalabilmek için Süleyman Demirel Hükumetiyle, tezgahladığı Sendikalar kanunu değişikliği bu zorunluluktan çıkmıştır.

Anayasal haklarının inkâr edilldiğini, yasal zorlamayla çekilip alınmak istendiğini gören emekçiler-Türk-İş'e bağlı sendikaların büyük çoğunluğu da olmak üzere 15-16 Haziran direnişine başvurmak zorunda kalmışlardır. 15-16 Haziran 1970 işçi direnişi bir Sıkıyönetim uygulamasını, türlü suçlamaları getirmiş ve fakat Anayasal hakların yasal zorlamayla, da olsa kişi ve kuruluşlardan alınamıyacağını da bir bakıma kanıtlamıştır.

NE İSTİYORDU TÜRK İŞ

İptal edilen kanun Anayasayla, milletlerarası sözleşmelerle ve çağ ile çelişen, sendikacılığı belli bir zümrenin elinde istenilen yöne götürecek tekelci faşist bir kanundu.

Bir kez 1317 sayılı bu kanunla, yeni sendikaların kurulması, Türkiye çapında faaliyet göstermesi önleniyordu. Nitekim Kanunun 9. maddesine göre bir sendikanın Türkiye çapında faaliyette bulunabilmesi için kurulu bulunduğu işkolunda çalışan sigortalı işçilerin 1/3'ünü temsil etmesi gerekiyordu. Yine federasyon, ya da konfederasyon kurulması için aynı şart ileri sürülüyordu. Bu demekti ki, kayden elinde üye bulunduran Türk-İş'e bağlı sendikaların dışında bir sendika kurulamaz, varolanlar da faaliyette bulunamaz.

Sendikaları ayakta tutan bir diğer olanak da, üyelerinden işveren eliyle aidat kesilmesidir. 1317 sayılı Yasa, bu olanağı sadece işkolu yetkisini elinde bulunduracak sendikalara tanımakla, değişikliğe uygun biçimde Türk-İş'e bağlı sendikaların dışında hiçbir sendikanın yaşamamasını kesin şekle bağlamak istemiştir.

Bununla da kalınmamış, üye olurken hiç bir resmi formaliteyle karşılaşmayan işçi, üyelikten ayrılmak için, işten izin alarak, noterlikten kimlik onaylamasıyla istifasını göndermek zorunluluğunda bırakılmıştır. Böylece Türk-iş, bağlı sendikalardan kopmak isteyen işçileri tam elde bulundurmak için noterlik yoluyla ayrılmak şartını getirerek işi su götürmez bir garantiye bağlamak istemiştir ..

Sadece andığımız bu üç değişiklik Anayasamızın serbestçe sendika kurma, üye olma ve üyelikten ayrılma ilkelerine açık biçimde aykırı bulunmaktadır. Nitekim Anayasa Mahkemesi bu maddeleri iptal etmiştir. Kanun, sendika haklarını dünyada özgürlük ilkesi içinde demokratik biçimde düzenleyen Milletlerarası Çalışma Teşkilatı tarafından hazırlanan ve bizim de katıldığımız 87 ve 98 sayılı özleşmelere de aykırıdır. Nitekim 87 sayılı Sözleşmede aynen şöyle denilmektedir:

Madde 2: "İşçiler ve işverenler,hiçbir ayrım gözetilmeden, önceden izin almaksızın istedikleri örgütleri kurmak ve-salt tüzükle bağlı kılınarak-bu örgütlere girmek hakkına sahiptırler"

Madde 3: "1-İşçi ve işveren örgütleri, tüzük ve yönetmeliklerini düzenlemek,yö-

neticilerini serbestçe seçmek,yönetim ve faaliyetlerini teşkilatlandırmak ve faaliyet proğramlarını düzenlemek hakkına sahiptirler.

2-Kamu yetkilileri bu hakları sınırlayacak her türlü müdahaleden ve keza bu hakların meşru kullanılmasını , kösteklemekten memnudurlar"

Görüldüğü gibi, 1317 sayılı Yasa değişikliğiyle getirilen hükümler, Anayasamızda da ifadesini bulan yukarıda kısaca aldığımız milletlerarası Sözleşme hükümleriyle açıkca çelişkilidir. Çünkü gerek Anayasamız ve gerek bu Sözleşme İşçilerin serbestçe sendika kurmak, sendikal faaliyette bulunmak, üye olmak ve üyelikten serbestçe ayrılmak haklarının kesin olduğunu ve kısıtlanamıyacağını belirtmişlerdir.

TEKSTİL VE BAĞIMSIZ SENDİKALAR

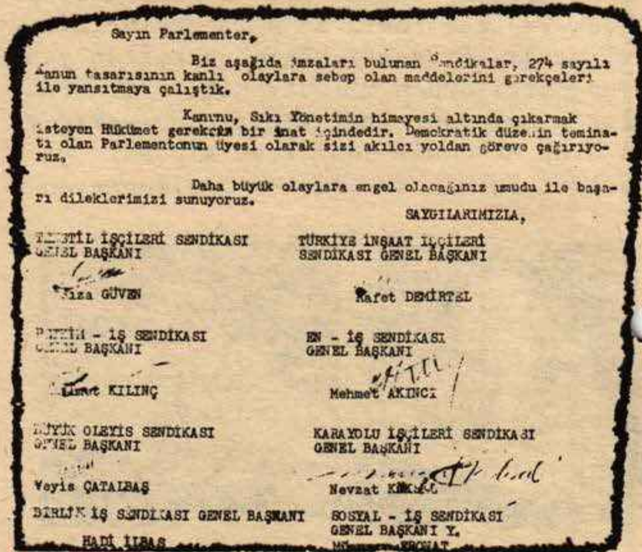
Anayasa Mahkememizin, Anayasamıza aykırı bularak iptal ettiği 1317 sayılı Kanuna, daha tasarı halindeyken Sendikamız karşı çıkmıştır. Daha Kaya Özdemiroğlu - nun teklifi Meclise verilir verilmez bu kanun teklifinin Anayasaya ve demokratik sendikacılığa aykırılığını belirten bir bülten, bütün milletvekili ve senatörlere yollanmış, tasarının Mecliste biraz daha değiştirilerek ilgili komisyonda görüşülmesine başlanırken de bir broşür hazırlanarak gerekli uyarıda bulunulmuştur.

"Uzun süreden beri 274 sayılı sendikalar ve 275sayılı Toplu İş Sözleşmesi, grev ve Lokavt Kanunlarının değiştirilmesi yolunda Milletvekilleri ve bazı örgütler tarafından teşebbüse geçilmiş,kanun teklif ve tasarıları verilmiştir.Son olarak Hükümet tarafından da bir tasarı hazırlanmıştır. Bu tasarı halen komisiyonda müzakere halindedir. Kısa bir süre sonra da Mecliste görüşüleceğini sanmaktayız.

15, 16 Haziran 1970 işçi yürüyüşünden sonra, bağımsız sendikalar arasında, bu Anayasaya aykırıkanuna karşı çıkışın başını çeken Tekstil, türlü parlamenter hukukçularla görüştüğü gibi, Cumhurbaşkanıyla bir heyet olarak görüşmüş ve kanunun çıkması halinde veto edilmesini istemiştir.

Bu amaçla Ankara'da oluşan BağımsızSendikalar Direniş Komitesi'nin başkanlığını Sendikamız genel başkanı Rıza Güven yapmıştır. Bu komitenin Ankara'da yaptığı bir forum, sonradan kitap haline getirilmiş ve mücadelede etkin bir yayın olmuştur. Bu forumda Rıza Güven aynen, şöyle demiştir:

"Kanun zoruyla kurulan güçlü sendikacılığın ismine biz güçlü sendikacılık di yemeyiz. Çeşitli fikirleri, çeşitli kanatları olan birtakım insanları kanun zoruyla bir araya toplamak, güç doğurmak, olsa olsa anarşi doğurur, olsa olsa hilkat garibesi doğurur..."

Sayın Parlementer,

Biz aşağıda imzaları bulunan Sendikalar, 274 sayılı kanun tasarısının kanlı olaylara sebep olan maddelerini gerekçeleri ile yansıtmaya çalıştık.

Kanunu, Sıkı Yönetimin himayesi altında çıkarmak isteyen Hükümet gerekçem bir inat içindedir. Demokratik düzenin teminatı olan Parlementonun üyesi olarak sizi akılcı yoldan göreve çağırıyoruz.

Daha büyük olaylara engel olacağınız umudu ile başarı dileklerimizi sunuyoruz.

SAYGILARIMIZLA,

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI GENEL BAŞKANI
Rıza GÜVEN

TÜRKİYE İNŞAAT İŞÇİLERİ SENDİKASI GENEL BAŞKANI
Raret DEMİRTEL

[illegible] - İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI
[illegible] KILINÇ

EN - İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI
Mehmet AKINCI

[illegible] OLEYİS SENDİKASI GENEL BAŞKANI
Veyis ÇATALBAŞ

KARAYOLU İŞÇİLERİ SENDİKASI GENEL BAŞKANI
Nevzat [illegible]

BİRLİK İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI
HADİ ILBAS

SOSYAL - İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI Y.
[illegible]

C.H.P kanunun yayımından sonra anayasaya aykırılık nedeniyle uzun bir dava dilekçesiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuş, bunu T.İ.P'in müracaatı izlemiştir. Her iki partinin dava dilekçesin de kanunun, sendika seçme özgürlüğünü önemli ölçüde kıstığı, Anayasanın açıkhükmüne rağmen sendikaların aralarında birleşmelerini güçleşğirdiği, birçok sendikaları faaliyete yapamaz duruma getirdiği, sendika ve konfederasyon tekelciliği yarattığı belirtilmekteydi.

TÜRK-İŞ NE DİYECEK ?

Anayasa Mahkememizin iptal kararı üzerine Türk-İş'den çıt çıkmamıştır. Daha dün bu kanunu savunmak için sütunlarla yazı döşenen Türk-İş'in Genel Sekreteri Halil Tunç ile bol-bol beyanat veren Genel başkanı Seyfi Demirsoy ve gönüldaşlarının bundan böyle işçilerin karşısına nasıl çıkacakları, hangi yüzle bakacakları gerçekten merak edilecek konu... Ne var ki, şahsi çıkarları için faşist bir kanunu savunmaktan geriye durmıyanların bu utanmazlığa da bir kılıf bulacakların dan hiç şüphe edilmesin. Ancak acı deneyleri işçi sınıfına yaşatmış olanlar herhalde işçi sınıfı kolay affetmiyecektir.

TATLI SERT

İNSANA SAYGILI OLMAK

ABDULLAH SERT

Doğada insanın insana yaptığını, hiç bir canlı diğerine yapmamıştır, dersek ne büyük yanlışa düşmüş ve ne de büyük söz söylemiş oluruz. Bu düşüncemizi ta rihin her dönemi çok sayıda örneklerle kanıtlamaktadır.

Roma İmparatorluğunda soylu geçinenler, vatandaş saymadıkları kölelere az mı çektirmişlerdir? Derebeylikte köylü kesim, kızların kızlığında bile hak id dia eden beyefendilerden az mı çekmiştir, az mı inlemiştir?.. Krallık denil miş, sarayda peruklu beyler ve baylar ahlâksızlığın, yozlaşmanın doruğuna çı karak halkı az mı ezmişlerdir?İnsanoğlu günümüze değin kendisini insan saydırmak, az-çok insan gibi yaşamak için nice çilelere katlanmış,kavgalara girmiş, kan dökmüştür...Onun için deni - lirki, tarih iyi bir belletmendir, iyi bir eğitmendir...Ne varki,günümüzde de insanın çilesi dolmamış, insanın insana kazık atması bitmemiştir. Bir anlam da bu kazık atmanın biçimi değiştirilmiş, yeni yöntemler bulunmuştur. Örneğin doğrudan bir ülkeyi işgal etmenin, masraflı, külfetli, fazla cana mal olduğu saptanarak iktisaden sömürülmesinin yolları bulunmuştur...Ekmek için , kendini satan kadını kınayan sosyete oruspusunun bu işi zevk için yaptığını söyleyerek kendini avundurması neyse, yenibiçimler bularak sömürüyü yürütmek de aynı yutturmacaya varmaktadır.

Tarih birşeyi daha öğretmiş oluyor. Siyasi iktidarı elinde bulunduranlarla yani yönetenlerle yönetilenler arasındaki çekişmenin sür-git bugün de sözko nusu olduğu...Toplumu yönetmesi işin yetki verilenler, ya da şu veya bu yol dan yetkiyi ellerine alanlar hemen bel li bir toplumun adamı olduklarını unutarak, o zevkli, o haşmetli, o azametli hükmetme haklarını kazıklamaya dönüştürüveriyorlar. Yakın tarihte fırında kebab yapan Hitler, Mussoloni ve benzerleri kitlevi kazık atanların,kit levi cinayet işleyenlerin açık örnekleridir.

Günümüzün ta klasik hümanizma anlayışından bugüne değin oluşarak kavradığı bir gerçeği vardır: İnsana saygılı olmak. Nedir bu? İnsanın ekmeğine, insanın sağlığına, insanın sağlıklı ko nutta oturmasına, aç kalmayıp, çıplak dolaşmamasına; iş bulup gençliğinde in sanca koşullar içinde çalışmasına,yaşlılığından kimseye muhtaç olmamasına; insan gibi düşünüp, düşüncesini özgürce yaymasına, dünyayı daha bir yanamılır hale koyacak bilimle ve sanatla öz gürce uğraşmasına; devletin, yani halkın malı olan araçların kullanılarak pis bir propogandayla kafasının yıkanmamasına; yoksulluğu nedeniyle karısının, çocuğunun karşısında utanmamasına; ekmek için kızının etini satmasına bir baba olarak göz yummamasına yar - dımcı olacak, yani bedeni ve ruhuyla ; onu insan yapan ve yapacak yönleriyle insanca yaşamasını sağlayacak bir toplum düzenini kurmak ve sürdürmektir in sana saygılı olmak...

Toplum adına insanı zorlayan, insanı bitiren hukuk kuralları yaratarak;ekonomik düzeni belli bir mutlu azınlığın vurgun düzeni haline dönüştürerek zaman kazanmaya, üstelik bu düzeni sür - dürmeye çabalamak çağımızla, çağımız , insanlığıyla ters düşmekten başka şey değildir...Olayların böylesine hızlı akıp geçtiği dünyamızda ve de Türkiyemizde halk kendine ters düşen herşeyi, her yönetim biçimini silkip atacak güce kavuşmuştur. Bunun içindir ki devlet adamlığı zordur, bunun içindir ki toplum yönetimi zordur. Ne varki Türkiyemiz için, halkımız için insana say gılı, insanca yaşanılacak bir toplum düzeninin umudu yitmemiştir. Çok eski bir ozan (şair) olan Vergılıus günümüze de sesleniyor:

Bana mesken olan toprak,
Sende savaş belirtileri var.
Savaşa hazırlanıyor bu sürüler,bu atlar.
Ama biz bunların sabana koşulduğunu da gördük.
Aynı boyundurukta yürüdüklerini de
Barış umudumuz yok olmuş değil yine

SPORDA DÖN

Şampiyon Fenerbahçe mi olacak, Galatasaray mı, yoksa Gündüz Kılıç'ın Karakartallı Beşiktaş'ı mı, yoksa kırmızı şimşek Eskişehirspor mu?

Vefa bu yıl düşecek mi, yoksa kurtuldu mu?

Toto'da, Göztepe-Giresun maçını banko bir mi oynasak, yoksa beraberlik versek mi Giresun'a?

Beşiktaş'lı Yusuf gene hangi artisle , düşüp kalkıyormuş acep?

Kaloperoviç yüz bin lira açıktan vermezseniz, Bursasporu bırakırım demiş.Bırakır mı acep, yoksa numara mı yapıyor ?

Bu hafta maça gitsek mi dersiniz? Yer bulabilir miyiz? Sabahtan gitsek de, sekiz saat ayazda beklesek de, sicim gibi ahmak ıslatanda ıslansak da şu maçı bir seyretsek olmaz mı?

NEDİR BÜTÜN BUNLAR?

Şimdiii, bütün bu yukarıda yazılanlara bir başka gözle, İŞÇİ GÖZÜYLE bakalımbir.

Her hafta binlerce ve binlerce insanın bu arada biz işçilerin kafasını kurcalayan, vaktini alan, kahvede, fabrikada,ye mekhanede bol bol konuştuğumuz bu konu nedir?

Cevabı basit gibi görünür: Spor !

Gerçekten de spor insanlar için vazgeçilmez bir ihtiyaçtır. Tıpkı yemek gibi uyumak gibi, giyinmek, barınmak, ısınmak gibi insanın vazgeçemeyeceği ihtiyaçlarından biridir spor.

SAĞLAM KAFA SAĞLAM VÜCUTTA BULUNUR

Böyle demiş atalarımız da: Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur! ve spor yapan insanın soğuğa, sıcağa, mikroba, hastalığa karşı direnci artar. Kandolaşımı, sindirimi, soluk alıp vermesi düzene girer. Kısacası spor insan sağlığı için en iyi ilaçtan daha da iyi bir koruyucudur.

Buraya kadarına bir sözümüz yok.Doğru, dosdoğru sözler bunlar.

PEKİ SPOR BU MU ?

Fakaat,bütün bu sayıp döktüklerimizin, sporla uzaktan yakından hiç bir ilişkisi yok. Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur ama, 22 kişi koşar, 22 bin kişi de oturup seyrederse buna spor değil düpedüz aldatmaca denir.

Haftada bir, milyonlarca liraya çıkmış stadyumlara gidip, itişe kakışa bir yer bulup, oturduktan sonra ve hakiki sporu yalnızca sahada koşuşan 22 delikanlı yaptıktan sonra, bu yapılanın biz işçilere hiç mi hiç bir yararı olmaz.

NASIL OLMALI YA ?

Oysa, sekiz saatlık yorucu bir işgününün sonunda, üstelik havasız, kokulu,toz lu yerlerde çalıştıktan sonra, bir vücudun tek kurtarıcısı spor olabilir. Bu bakımdan spora en çok ihtiyacı olanlar, işçilerdir.

EN DOLAP

Oysa bu gün ülkemizde işçiler, öğle paydoslarında, fabrikanın önündeki yarı çöplük, boş arsada, yırtık bir topa üç beş tekme vurarak, boş yere yorulup terlemekten öte, işçilerin spor yaptığı söylenemez.

Oysa her fabrikanın, işçilere,spor yapabilmelerini sağlayacak basit fakat kullanışlı spor tesisleri olması gerekir .. Üstelik bu sporun da ille futbol olması gerekmez. Koşu, pinpon, jimnastik, güreş yüksek atlama, uzun atlama gibi ve belki de futboldan çok daha yararlı spor dalları vardır. Ve bunlar futbol kadar büyük alanlara da gerek duyurmaz. Bir pinpon masası nedir ki? Her fabrikada beş altı pinpon masası olsa gene bir şeydir.

NEDEN ÖYLE DEĞİL DE BÖYLE

Ne var ki durum hiç de öyle değil.Patronların böyle bir şey akıllarından bile geçmez. Değil spor sahası, yemekhane,hela gibi daha önemli isteklerimizi bile karşılamayan patronların böylesi bir konuya eğilecekleri düşünülemez.

Öte yandan devlet de bu işde tıpkı patronlar gibi davranmakta. İşçilerin,öteki çalışanların sağlıklı bir vücuda sahip bulunmaları için herkesin spor yapmasını sağlayacak bir ortam yaratmaya çalışacağına, yüzbinlerce kişilik stadyumlar , kapalı salonlar yapmaktadır.

Amaaa ortada bir gerçek var. Bütün bu yukarıda sayıp döktüklerimizi hiç düşünmeden binlerce ve binlerce işçi, hele genç işçiler her hafta kuzu kuzu stadların yolunu tutmakta, daracık bütçelerinden ayırdıkları 15-20 liraları gişeye sayıp maç seyretmektedirler.

KİME YARIYOR BÜTÜN BUNLAR ?

Maçlarda seyircilerin tabii bu arada seyirci - işçilerin durumu da bir başka alemdir. ve galiba meselenin püf noktası da buradadır.

Her biri geçim yükünün altında ezilmiş pahalılıktan beli bükülmüş,işsizlik korkusundan gece uykuları kaçmış, binlerce ve binlerce işçi, futbol sahalarında bir başka türlü adam olup çıkıvermektedirler.

Sanki onca derdi yüklenen onlar değilmiş gibi biricik tatil günlerini stad kapılarında, kuyruklarda eritmektedirler .

İçeri girince de bazen hakeme, bazen gol kaçıran santrafora, bazen gol yiyen kaleciye veryansın bastırmaktadırlar küfrü. Gırtlağı yırtılırcasına bağırmakta , bağırmakta, bağırmaktadır seyirciler.

Kendi takımını alkışlamak için elleri kızarmakta, karşı takımın oyuncusuna da seyircisine de düşman gözüyle bakıp, bağırıp çağırmakta, sövüp saymaktadır.

VE MAÇ DÖNÜŞÜ O BİNBİR DERT İÇİNDE BUNALMIŞ OLAN İŞÇİ, RAHATLAMIŞ- BOŞALMIŞ SAKİNLEŞMİŞ BİR ŞEKİLDE EVİNE DÖNMEKTEDİR .

Hemen görüverelim işte dönen dolabı:Bu spor adı verilen yutturmaca, bir tek işe yaramaktadır: Yoksulluktan,pahalılıktan, işsizlik korkusundan için için dolan,öfkelenen, gerginleşen işçi stadyumlarda bütün öfkesini bütün içine attıklarını , boşaltmakta, KOFLAŞMAKTADIR.

Yani bu gün ülkemizde yapılan spor insanların vücut sağlığını değil vücut ve kafa KOFLUĞUNU sağlamaktadır. ve bunu pek de güzel becermektedir.

Haklarımızı korumak için mücadele edeceğimize, bütün gücümüzü,enerjimizi karşı tarafın seyircilerine sövüp sayarak harcamakta, ve haklarımızı aramak için gereken gücü harvurup harman savurmaktayız. Üstelik bunu kendimiz kendimize , yapmaktayız. Yani kendi bindiğimiz dalı kendimiz kesmekteyiz.

Karşı taraftaki seyirciler de aynı şeyleri bize yapmakta, onların arasındaki işçiler de bizim takıma, bize sövüp sayarak KOFLAŞMAKTA ve hak mücadelesinde güçsüz düşmektedirler. Tıpkı bizim gibi....

İNCELEME

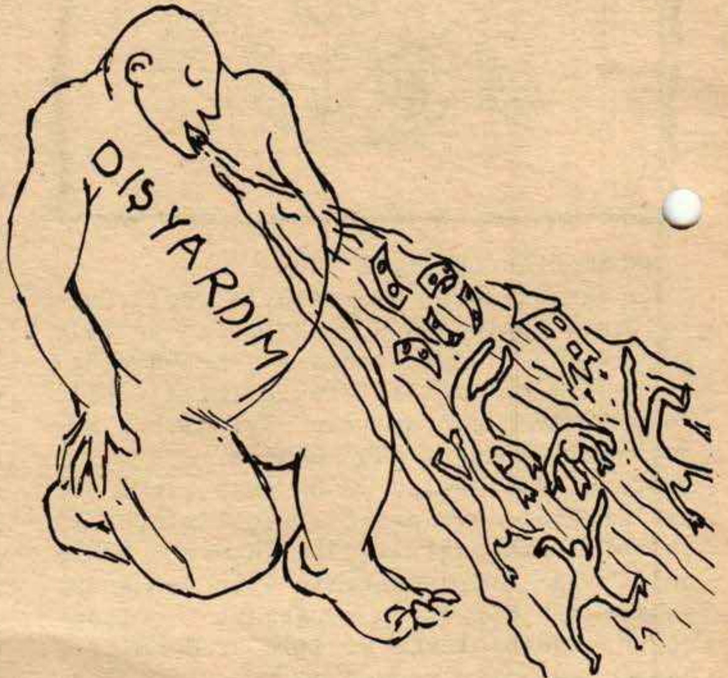
DIŞ YARDIM MASALI

Yıllardan beri bir "Dış Yardım"dan söz edildiğini duyarız. "Amerika yardım etmese aç kalırız..Almanya yardım etmese vay halimize" diye düşünenlerimiz vardır Gün geçmez gazeteler, yeni yardımlar aldığımızı ya da istediğimiz yardımı alamadığımızı yazarlar. Ara sıra da bir başka haber gözümüze çarpar: "2014 yılına kadar borç ödeyeceğiz. Aldığımız yardımlar borçlarımızın faizlerine bile yetmiyor" diye...

Nedir bu iki haberin bağlantısı? "Dış yardım" sözünün arkasında saklanan gerçek nedir?

ZENGİN AİLENİN FAKİR KOMŞUSU

"Yardım" diyip de geçmeyelim. Yardımın da çeşitleri vardır. Sözgelimi, çok zengin bir ailenin üç kapı ötesinde bir gecekonduda çok fakir bir ailenin oturduğunu düşünelim. Fakir aile zengin komşusundan yardım ister. Zengin komşu bu yardımı çeşitli şekillerde yapabilir. Bir dokuma tezgahı ya da bir dikiş makinesi, alıp, borcu ilerde ödenmek üzere fakir komşusuna verir. Fakir komşunun kızı dikiş diker; ya da ailece dokuma tezgahında çalışarak bez dokurlar. Bir zaman sonra durumları biraz düzelir. Hatta borçlarını ödeyecek duruma gelirler. Böylece başlarını kurtarırlar. Yardımın bir başka şekli, zengin ailenin fakir komşusuna faizle borç para vermesidir. Bu durumda çoğunlukla fakir ailenin durumu daha da kötüleşir. Değil borcunu, faizleri bile ödeyemez hale gelir. Mihnet borcu altında karısını kızını zengin ailenin kapısında bedava çalışmaya yollar; ailenin erkekleri zengin komşuların karşısında boynu bükük kalırlar; kapılarında kul köle olurlar. Hatta zengin komşu borcunu istemese bile, boynu büküklükten kurtulunmaz...üstelik de ilk borç alınan günlerde fakir aile har vurup harman savurmaya başlar. Açıldıkça açılır. Sonunda eskisinden de beter bir duruma düşer.Bir başka yardım biçimi de, zengin ailenin, fakir komşusuna bir sürü işe yaramaz döküntüyü vermesidir. Eski elbiseler, işe yaramaz kırık dökük eşyalar, çocuklara, eski kırık oyuncaklar...Bu durumda bu döküntüler fakir komşunun ya hiç işine yaramaz, başına bela olur. Ya da yeni masraf kapıları açar. Söz gelimi fakir ailenin kızı eski elbiseyi onarayım derken bir sürü para harcar. Yahut küçük çocuk kırık otomobille oynayamayınca, ille de yeni oyuncak isterim diye tutturur.Bu arada da mahalleli,zengin aile fakire yardım ediyor diye bilir. Fakir komşu da zengin ailenin işlerine koşturup durur..

Demek ki yardımdan yardıma fark vardır Gerçek, geliştirici, kurtarıcı yardımla; işe yaramaz, geriletici, kul köle edici yardımı ayırmak gerekir.

ZENGİN ÜLKELERİN FAKİR ÜLKELERE YARDIMI

Birinci, hele İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana zengin, sanayileşmiş, gelişmiş ülkelerin fakir, sanayileşmemiş, geri kalmış ülkelere "yardım"'ı gittikçe önem kazanmıştır.

Eskiden, 19.yüzyılda, hatta daha önce İngiltere, Fransa, Almanya gibi zengin Batı ülkeleri Asya, Afrika, Güney Amerika'da işyerleri, fabrikalar açarlardı. Böylece zengin ülkelerin büyük özel şirketleri, fakir ülkelerdeki ucuza çalışan işçilerden, ucuz hammaddeden yararlanırlardı. Böylece malları hem kendi ülkelerinden daha ucuza mâlederler, hem de bu mallara muhtaç fakir ülkelere pahalıya satarak büyük kârlar elde ederlerdi. Zengin ve ileri ülkelerin büyük özel şirketlerinin fakir, geri ülkelerde işyerleri kurmaları, buralara kendi sermayelerinin bir kısmını aktarmalarıyla mümkün olduğundan, bu olaya "gelişmiş ülkelerden az gelişmiş ülkelere sermaye akımı" adı verilir. Sermaye akımının esas amacının kâr sağlamak olduğu açıkça ortadadır. Zaten bu amaç gizlenmez de..Öte yandan yabancı sermaye giren ülke, sermaye yatıran ülke ile eşit şartlar altında olmadığından, zamanla bu ülkenin uydusu haline gelir. Az çok boyunduruğu altına girer.

İşte İkinci Dünya Savaşından sonra bu çeşit bir sermaye akımı yanında, zengin ülkelerden fakir ülkelere doğru yeni bir sermaye akımı önem kazanmaya başlamıştır Artık zengin ülkelerin özel şirketleri, değil de ülkenin kendisi, doğrudan doğruya, fakir ülkelere çeşitli şekillerde, çeşitli şartlarla sermaye vermektedir.. Bunun adına da DIŞ YARDIM ya da "az gelişmiş ülkelere kalkınma için yardım." denmektedir. "Yardım" sözü, kâr amacını maskelemekte; aynı, zengin komşunun fakir komşuya yardımında olduğu gibi, fakir ülkeyi boynu bükük hale getirmektedir.

Sanayileşmiş Batı ülkelerinin geri ülkelere bu çeşit yardımı fikri, İkinci Dünya Savaşının hemen ertesinde Amerika tarafından ortaya atılmıştır. Bu fikir "Truman Doktrini ve Marshall Plânı" adlarıyla bilinir.

NE AMAÇLA NE BİÇİM BİR YARDIM

Bir ülkenin bir başka ülkeye yardım etmesi, zengin ailenin fakir aileye yardımı gibi ve onun da ötesinde amaçlar taşır.

Zengin ülke geri kalmış ülkeye başlıca şu sebeplerle yardım eder:

-Bu çağın düşman cephelere ayrılmış ve her an yeni bir savaş beklenen dünyasında, fakir ülkeyi kendi cephesine çekmek düşman cepheye yakınlaşmasını önlemek için.

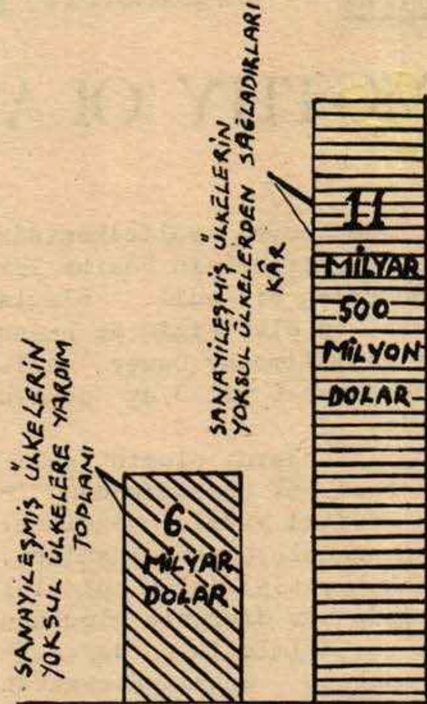
-Fakir ülkeyi kendi cephesinde tutup bir savaş sırasında ordusundan yararlanarak askerî bakımdan güçlenmek için.

-Geri kalmış ülkeyi kendi siyasetine bağlı tutmak için.

-Fakir ülkeyi, kendisinden mal almaya mecbur edebilmek, böylece mallarını satabilmek ve bu satışlardan büyük kârlar sağlayabilmek için.

-Kendi sanayii için gerekli hammaddeyi ucuz ve kolay elde edebilmek için..

Demek ki, zengin ülkelerin fakir ülkelere yaptıkları söylenen yardımların üç büyük amacı vardır: Siyasî-Askerî-Ekonomik amaçlar. Şimdi, fakir komşusuna yardım eden zengin aile örneğinden de yararlanarak, amaçları ne olursa olsun, zengin ülkelerin dış yardımlarının ne çeşitten yardımlar olduğuna bakalım.

"YARDIM" AMA NE BİÇİM "YARDIM"

Zengin ülkelerin, hele Amerika Birleşik Devletlerinin dış yardımdan neyi amaçladıklarını, İkinci Dünya Savaşı sonrasının Amerikan Cumhurbaşkanı Truman'ın ağzından dinleyelim:

> "Yabancı hükümetlere yapılacak yardımlar, aslında Amerika'nın güvenliği uğrunda yapılmış yardımlar olarak düşünülmelidir."

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Tribune

ew York Times and The Washington Post

dış olaylar ve türkiye

Timothy Davey hearing his sentence yesterday.

Turkey Jails Briton, 14, on Drug Charges

ISTANBUL, March 1 (AP).—Timothy Davey, a 14-year-old British schoolboy, was sentenced to six years and three months in jail by a Turkish court here today for selling and conspiring to

(SELAHATTİN GÖKHAN)

TİMOTHY'nin AHLİYE İSTEĞİ REDDEDİLDİ...

ESRAR satmak suçundan sanık 14 yaşındaki İngiliz çocuğu Timothy Davey ve suç ortaklarının yargılanmasına dün 3. Ağırceza Mahkemesinde gizli olarak devam edilmiştir. Sanıkların tahliye istekleri reddedilmiş ve duruşma savunma için ertelenmiştir.

Altı ay önce Küçükçekmece'de polis

TİMOTHY OLAYINDAKİ GERÇEK

Son hafta içinde dünya politikasında büyük yeri olan İngiltere'nin basını Türkiye'de meydana gelen bir adli olayla çalkalandı. Evet, bu olay sizin de hemen hatırladığınız gibi Timothy Dawey adlı bir İngiliz çocuğunun 6 yıl 3 ay cezaya çarptırılmasıydı.

Bu konuda İngiliz basını olayın gelişimini, sebeplerini pek araştırmadan ikiye ayrılarak çeşitli yazılar yazdılar. Azınlıkta kalan namuslu basın organları, Timothy'nin mahkumiyetini doğru buldular ve cezanın yerinde bir davranış olduğunu belirttiler. Türk hakimlerinin davranışının olumlu olduğunu cezalandırmaktan başka çarenin bulunmadığını öne sürdüler

Dünyanın her yerinde olduğu gibi İngiltere'de de bulunan ve her hadiseyi istismar ederek kendi satışlarını düşünen bazı gazetelerse asılsız ve çirkin yazılar yayınladılar.

Olayı çirkin ithamlarla ortaya koyan İngiliz basını bu konuyu yani işin aslını hiç ele almamaktadır.

Oysa aynı yazarların bilmeleri gerekir ki, suçun işlendiği tarihlerde Timothy Davey yaşıtı olan diğer İngiliz çocukları gibi orta okulda okumak zorundadır. Yani bu çocuk okulunu bırakıp, annesi tarafından seyyahate çıkarılmıştır.

Canı Hindistana kadar olan yerleri görmek istediği için yapmıştır, Seyyahat edilen araç eski bir kamyondur. Ve kendilerini Hindistan'a kadar götüren kam-

İNGİLİZLER 1840'DA AFYON SATMAK İÇİN, ÇİN'E DONANMALARINI YOLLAMIŞLARDI.

ESRARKEŞ — ESRAR SATICILARIMI KORUMAK İÇİN TEZ İSTANBUL'A SEFER YAPILSIN!..

yon, dönüşte Üsküdar'da bozulmuştur. Kamyonun bozulması ve paralarının kalmaması nedeniyle Timothy'ler içmek için aldıkları esrarı satmak istemişlerdir. Bu satış için de küçük Timothy Davey ailesi tarafından görevlendirilmiştir.

İŞTE İŞLENEN SUÇ BURADADIR

Bu görevi alan küçük Timothy, kendisini Sultanahmette bulmuş, yanına aldığı birkaç yabancı turistle birlikte satış işlemini gerçekleştirmek istemiştir. Ama satış anında polis tarafından yakalandıkları için 29 kilo esrarla birlikte emniyet müdürlüğünü boylamıştır. Gerisi malum Timothy hapsedilip mahkeme edilmişve mahkum olmuştur. Bu mahkeme sırasında hakim yaşını nazarı itibara aldığı için küçük Timothy'i diğerlerinden yarı yarıya daha az olarak cezalandırmıştır.

GELİN BURAYA KADAR İŞLENEN SUÇLARIN SUÇLULARINI TESBİT EDELİM

Buraya kadar işlenen suçlar deyince aklımıza ilk gelen suçlu hiç şüphesiz ki beş çocuğunu okuldan alıp Hindistan seyahatine getiren anne çıkıyor. Evet, Timothy'nin annesi Jill Timothy suçun en büyüklerinden birini yüklenmesi gereken sorumsuz kişi oluyor. Ve tabii onu bu sorumsuz hale getiren İngiltere toplumunda aynı suçun kaynağı oluyor.

İŞTE BÜYÜK YAYGARA BUNDAN SONRA KOPUYOR

İşte İngiliz basınının daha önce sözünü ettiğimiz büyük yaygarası bu olay üzerine kopuyor. Başlıyorlar büyük büyük harflerle bizi suçlamaya "Gaddar Türkler" "Barbarlar" diyorlar. Ve kendileri yukarıdaki gerçekleri hiç ele almıyorlar bunları söylerlerken, yalan yanlış haberler veriyorlar. Biz bu olaya burada bir nokta koyup belki de unutulmuş bir başka olayı tekrar hatırlıyarak yazımızı bitirelim. Bu olay tarihte "Afyon Savaşı" adı ile şöyle yer alır:

"İngiltere'nin Çin ile yaptığı ticaretin en büyük kısmını Hindistan'da yetişen afyonun satışı teşkil ediyordu. 1800 yılında Çin İmparatoru, halkına bu yabancı süprüntüsünü kullanmamasını emretmişti. Fakat afyon kullanılışı, azalacağı yerde arttı. 1767'de Çin'e bin sandık afyon sokulmuştu. 1820'de ithalât 20 bin sandığa ulaştı. 1838'de afyon hakkında, imparatora sunulan bir rapordan sonra, ithalât yasaklandı. Kanton'a gelmiş bulunan 20 bin sandık afyon müsadere edilerek yerine sandık başına 5 kilo çay verildi. Oysa bir sandık afyonun değeri 1000 sterlingdi. İngiliz çıkarlarını korumak amacıyla, İngiliz-Hindistan kumpanyasının temsilcisi, Kanton'un karşısındaki Honkong'a gidip yerleşti ve itirazlarına hiç bir cevap alamayınca, iki İngiliz savaş gemisi Kanton'u topa tuttu Kanton kalelerinde de üç top vardı. Ateşe karşılık verildi, bir İngiliz gemisi batırıldı ve İngilizlerin Kanton ile her türlü ticareti yasaklandı. Çin İmparatoru ülkesine afyon sokan tacirlerin başının kesilmesini emretti.

Bunun üzerine İngiltere Çin'e savaş ilân etti ve 1840'da bir İngiliz filosu Kanton nehrini kesti. 1841'de Kanton kalelerinin bombardımanından ve bir öncü birliğin karaya çıkarılışından sonra, Kanton halkı teslim oldu. Kanton valisi İngiltere'ye 6 milyon dolar tazminat verilmesini ve şehrinin afyon ticaretine açılmasını kabul etti. Fakat Çin İmparatoru, Valinin verdiği tâvizleri kabul etmeyince savaş yeniden başladı.

Bir ay sonra İngiliz Ordusu Nanking önlerine geldi. Savaşta İngiltere sadece 520 kişi kaybetmişti. Çinliler ise 20 bin ölü vermişlerdi.

İngilizlerin silâh üstünlüğüne karşı koyamayan Çinliler, 29 nisan 1842 de de Nanking anlaşmasını imzaladılar. Bu anlaşmaya göre, İngilizler, artık Çin' de serbestçe afyon satabileceklerdi.

Afyon savaşını kazanmışlardı.

BİZCE BU OLAY İKİ BAKIMDAN ÖNEMLİDİR

Evet, bütün bunlardan sonra bizce bu olayın iki önemli yönü vardır. Bunlardan birincisi, dünyadaki büyük devletlerin, kendilerini ve kendi vatandaşlarını herşeyi yapma hakkına sahip görmelerini ortaya koymaktadır. İngiliz basını Türkiyenin yasalarını hiçe sayarak, kendi cemiyetlerinin sorumsuzluklarını görmezden gelerek Timothy'i suçsuz saymaktadırlar. Bu birçok olayın değerlendirmesinde karşımıza çıkan önemli bir hatadır.

Bir diğeri ise, daha öncede belirttiğimiz gibi dünyanın heryerinde basın organlarından bir kısmı yalan haberlerle, halkı aldatmakta, sadece ve sadece kendi kârlarını düşünmektedirler. Bu bizim için ülkemiz basınında önemli bir kısmında uygulanan şekil olduğu için ayrı bir önem taşımaktadır. Yalan haber, asılsız haber bazı gazeteler için satışın bir unsuru olarak irdeliyerek, gerçeği görmeye çalışarak ele almalıyız.

Görüldüğü gibi Timothy'nin cezalandırılması veya affolunması bizi pek ilgilendirmez. Eğer af söz konusu ise Timothy'den ve benzerlerinden önce çeşitli imkansızlıklardan dolayı suç işleyenler, ve bu yüzden cezaevinde yatmakta olanlar bizi daha çok yakından ilgilendirir

ŞAİR İŞÇİLER, USTA ŞAİRLERDEN

BİR DEMET ŞİİR

BİR İŞÇİNİN
HEKİME ÇEKTİĞİ SÖYLEV

Biliriz nedir bizi hasta eden!
Söylenir bize senin iyileştireceğin
Hastalandığımız zaman

Diyorlar ki sen, tam on yılda
Öğrenmişsin hastaları iyi etmesini
Halkın parasıyle yapılan
Güzel okullarda
Dünyanın parasını dökmüşsün
Olmak için bilgi sahibi.
Senin elinde öyleyse iyileştirmek bizi.

Ne dersin elinde mi ?

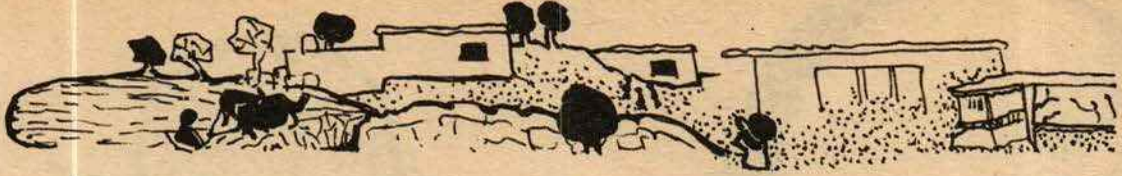
Seni gelince görmeye
Çıkartıyorlar üstümüzdekileri,
Zor değil hastalığımızın nedenini öğrenmek
Şöyle bir bak üstümüze başımıza,
O saat öğrenirsin her şeyi.
Çünkü elbiselerimizi yıpratan neyse,
Odur vücütlarımızı yıpratan,
Rutubetten diyorsun, vücudunuzdaki ağrı.
Duvarlarımızdaki leke de ondan
Söyle öyle ise bize
Rutubet neden?

Ezdi bitirde bizi
Çok çalışmak , az yemek.
Sense öğüt verirsin,
Dersin, olun kanlı canlı !
Suda büyeyen kamışa
Çık başka yerde yaşa
Demeye benzer bu .

Ne kadar vakit ayırırsın bizim için ?
Baksana , evinde bir halı var
En azından beş bin muayene eder.

Haklı çıkarmak için kendini
Bunda benim suçum yok
Diyeceksin ister istemez.
Islak lekeye git sor :
O da bundan başka bir şey demez.

Bertold Brecht / A. Kadir - A. Bezirci

köyüm

MEHMET KARA BULUT

Dinle arzu halim sana yazıyom
Günler oldu kapı kapı geziyom
İş arıyorum bulamadım kızıyom
Şehirde merhamet kalmamış köyüm

Yarı aç geziyom tok olduğum yok
Hangisin yazayım derdim gayet çok
Bu şehirde zenginlerin karnı tok
İşçinin karnı aç ibret al köyüm

Hela elli kuruş çiş yapamıyom
Ahır istimlakta parkta yatıyorum
Ramazan bitmiyo oruç tutuyorum
Bu senede bayram gelmiyo köyüm

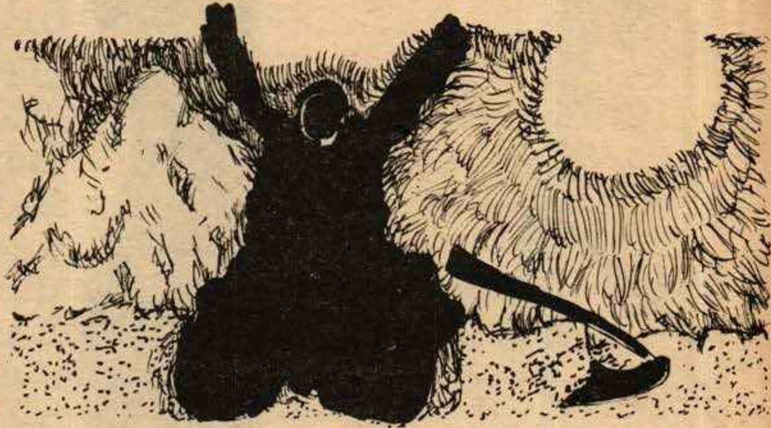
Kız değilim diye iş vermiyorlar
Cahilmişim git köyüne diyorlar
Zavallı işçinin hakkın yiyorlar
Adalet bumudur bilemem köyüm

Araba altında fors yapar türlü
Doğru bir iş yoktur hepsi özürlü
Ölem diyom ölemiyom gönüllü
Kefen vergisi var duydun mu köyüm

Almanyaya yazıldım davet gözlüyom
Aç geziyom tok olandan gizliyom
Nefse halamın arpa ekmeğin özlüyom
Gurbet çekilmiyo usandım köyüm

Mehmet derki yaralarım elleme
Sırtımdaki urban hep lime
Zalim beni hasret koydun köyüme
Tren vergisi var gelemem köyüm

adam toprak ve umut

Bir adam
Yalçın dağların ardındaki
Kendinin olmayan
Tarlada
Toprağın bağrını
Yarar ha yarar

Güneş taa tepede
Yakar ha yakar
Kanter içindeki adam
Elindeki çapayı
Atar
Güneşe,gökyüzüne
·akar

Gitmeli bu ellerden
Kulun kula
Kul olduğu yerlerden.

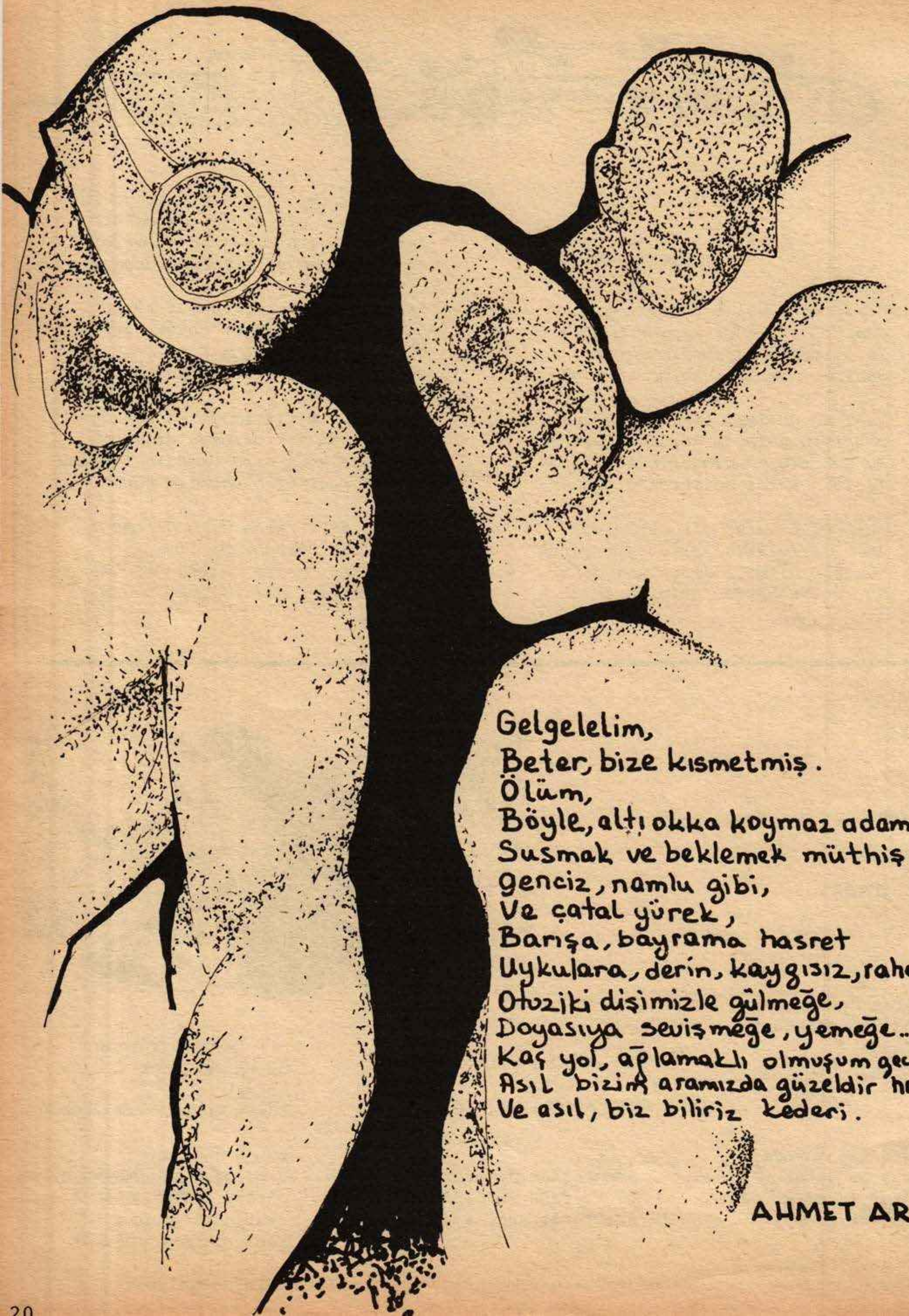
Adam dalar,düşünür,
Bu toprağa verdiği yıllarını
Acı tatlı anılarını

Gidemem,
Ben bıraksam

Sıla beni bırakmaz
Başka yerlerde
Toprak
Böyle burcu burcu kokmaz.

Bu güneş,der,
Beni bizi ısıtmayan güneş
Battı, batar batacak
Umutludur yarın,
Yeni bir gün doğacak

Emin Nedim Gülkaç

Gelgelelim,
Beter, bize kısmetmiş.
Ölüm,
Böyle, altı okka koymaz adama
Susmak ve beklemek müthiş
Genciz, namlu gibi,
Ve çatal yürek,
Barışa, bayrama hasret
Uykulara, derin, kaygısız, rahat
Otuziki dişimizle gülmeğe,
Doyasıya sevişmeğe, yemeğe...
Kaç yol, ağlamaklı olmuşum geceleri
Asıl bizim aramızda güzeldir hasret
Ve asıl, biz biliriz kederi.

AHMET ARİF

Arkadaşımız Hüseyin Karslı'nın geçen sayımızda yayınlanan "Benim Sözüm Sana Değil Devlet Baba" yazısında yanlış - lıkla bir bölüm atlanmıştır. Yazının atlanan bölümünü bu sayımızda yayınlıyoruz. Okurlardan ve Hüseyin Karslıdan özür dileriz.

DÜZELTME

Cumhuriyetten evvel yolcu taşıyan uçağımız yoktu. 1942 de 2 bin 200 yolcu 1952 de 128 bin yolcu taşınmıştır. Son yıllarda ise bu rakam çok gerilerde , kalmıştır.

O yıllardaki cılız bütçe ile daha sayılmıyacak kadar çok işler yapıldığını sen benden daha iyi bilmez misin devlet baba ?...

Bugün herşeyimiz değişti. Bütçemiz52 milyar liradır. Tarihimizin hiç bir çağında böyle yüksek rakamlı bütçemiz ol madığını hepimiz biliriz.

Benim şikayetim bu değil devlet baba Biz mi değiştik anlamıyorum, yoksa dün ya mı değişti? Herşey bana ters geliyor. Örnek mi istiyorsun? Örneğin 15 ılde, yılda 3 ay çalışıp 9 ay yatan şeker fabrikalarımız var. Her yıl 400,500 milyon lira zarar eden D.Demir Yolları D.Deniz Yolları, D.Hava Yolları gibi dev müesseselerimiz var. Her parçası dışardan gelen fabrikalarımız var.Otomobil sanayiimiz(!) var. İlaç sanayiimiz var. Var.Var. Ham madde gelmeyince ne olur halimiz.

Etibank, Rabak özel şirketine tonu 14 bin 200 lira olan bakırı 25/12/1964 tarihli 6/4124 sayılı bakanlar kurulu, kararı gereğince 7 bin 208 liradan vererek (yurt içi satışı o gün 10bin 200 lira) yıllık kârının aşağı yukarı 3 milyon lira azalmasına sebep oluyor.

hakem kurulu kararları

Sendikamız ile Tekstil İşverenleri Sendikası arasında yürürlükte bulunan ve 65 işyerini kapsayan toplu iş sözleşmesinin, bazı önemli maddelerinde uyuşmazlığa düşülmüş ve bu uyuşmazlığın çözümlenmesi amacıyla özel hakeme başvurulmuştur.

Uyuşmazlıkla ilgili çalışmalarını bir aydır sürdüren hakem kurulu kıdem teşvik ikramiyesinin, çalışma oranında,yani kıstelyevm'li olarak ödenmesini kararlaştırmıştır.

Hakem kurulu taşıt konusunda da işçilerin işveren tarafından temin edilecek taşıtlarla işyerine getirilip götürülmelerini uygun görmüştür. Taşıt temin edilmediği takdirde, işveren yol giderlerini nakit olarak ödeyecektir.

Pazar günü çalışan işçilere hafta içinde ayrıca bir günlük ücretli izin verilmediği takdirde parasının ödenmesi de karara bağlanmıştır.

Sözleşmenin imzasından bu yana uyuşmazlık konularının en önemlisi olarak ortaya çıkan ve bir çok üyemizin yakından ilgilendiği ayakkabı konusu da karara bağlanmıştır. Buna göre işveren her yıl işçilere, beykoz standartlarına uygun bir çift ayakkabıyı verecek ya da bedelini ödeyecektir.

Fazla mesai yapmış işçilere yemek ya da 5 lira yemek ücreti verileceği de aynı hakem kurulu kararları arasında yer almaktadır.

Acı Bir Kayıp

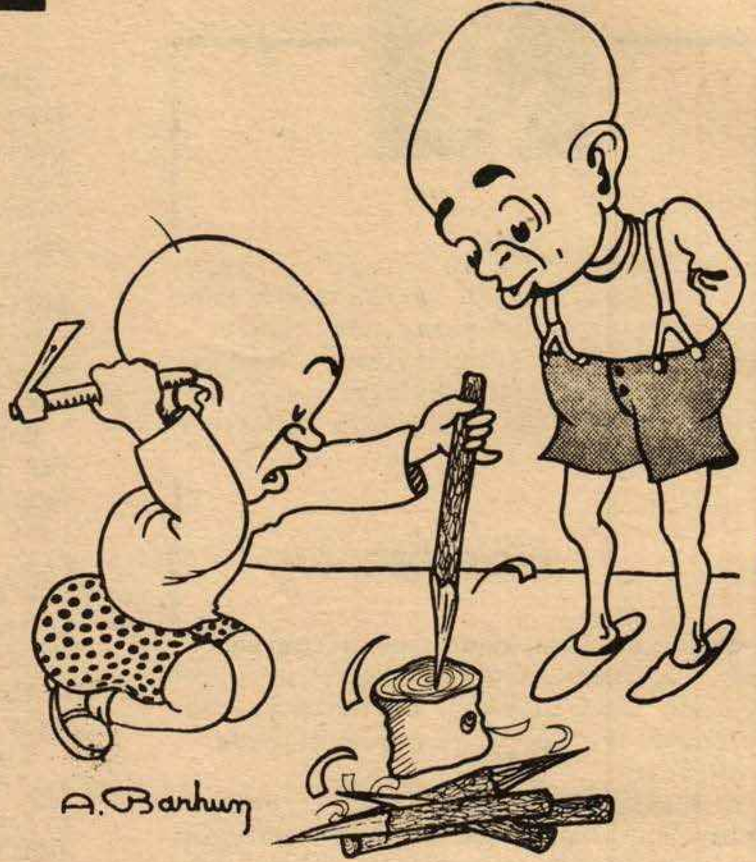

On beşyıldır sendikamız üyesi olan ve yıllardır sendikamızın Yaşua Bahar işyerinde baştemsilciliğini yapan Hasan GÖDEKOĞLU arkadaşımız 6 Mart 1972 günü, kapıldığı hastalıktan kurtulamayarak hayata gözlerini yummuştur.

Kederli ailesine, bütün tekstil işçisi arkadaşlarımıza başsağlığı dileriz

İLK TÜRK KARİKATÜRÜ

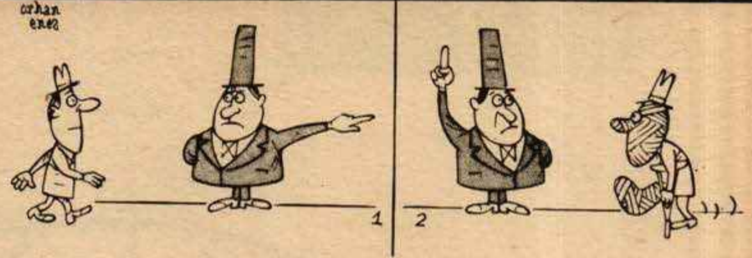
— ULAN NE GÜZEL KAZIK BUNLAR BE ... SEN BÜYÜYÜNCE TÜCCAR OLSANA ...

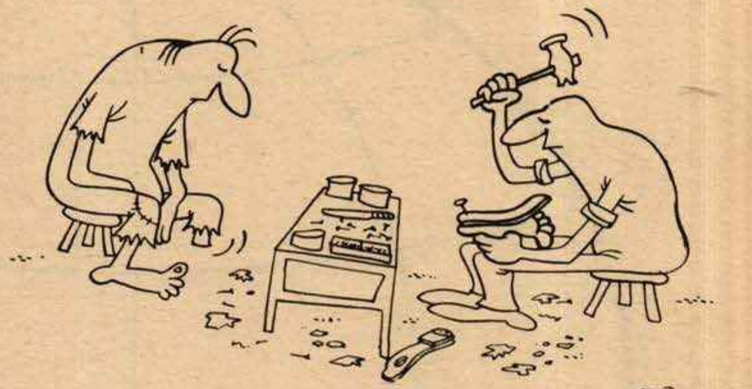

— Hele şükür, medenî vesaiti nakliyeye kavuştuk !..

KILAVUZU
KARGA
OLANIN...

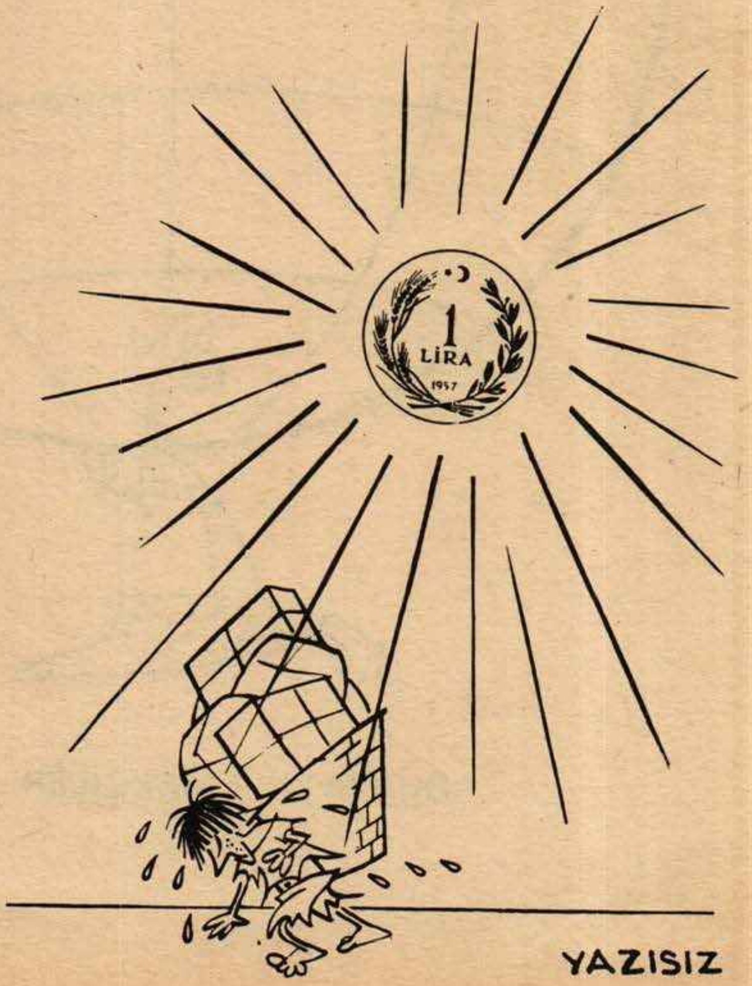

YAZISIZ

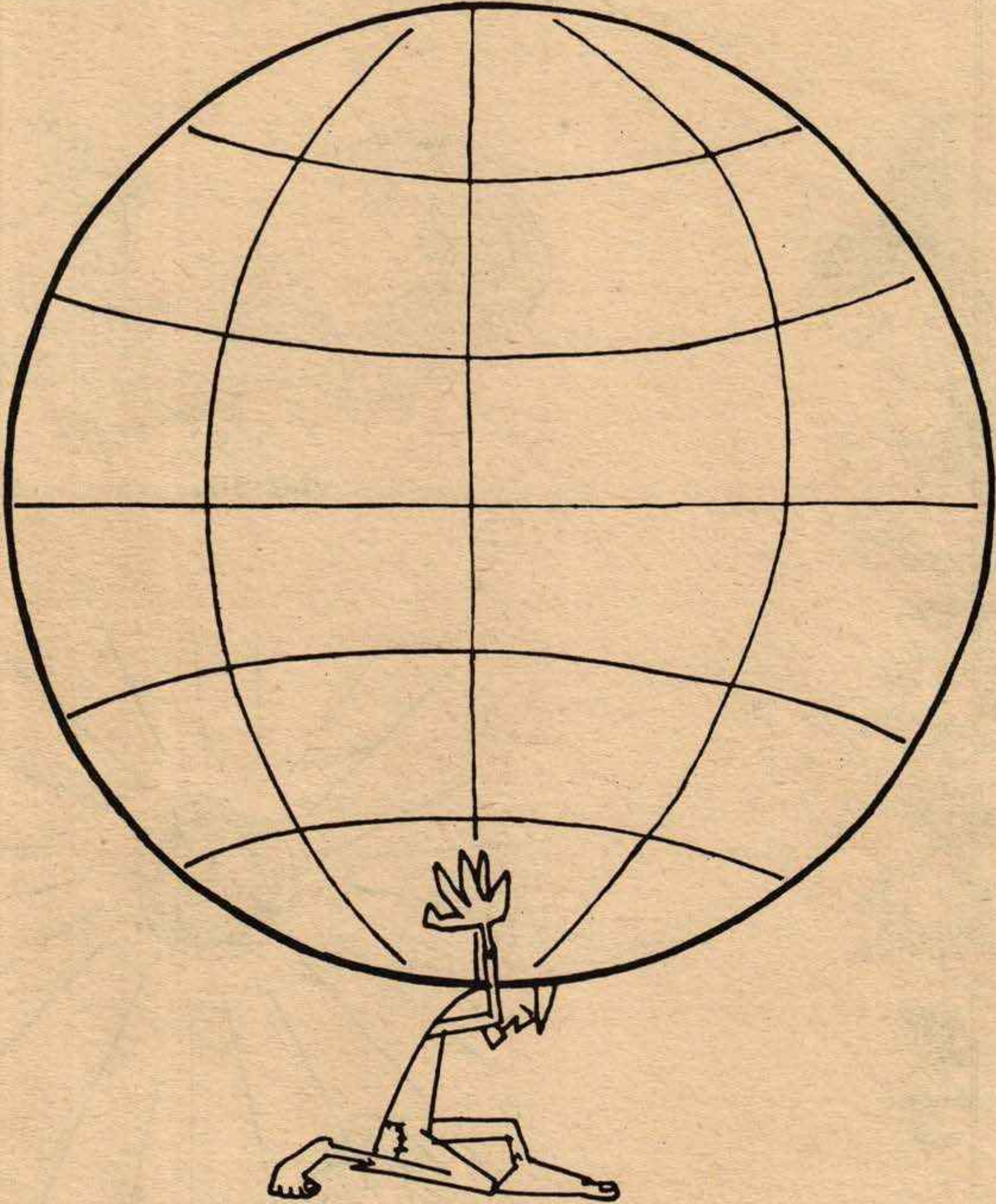

YAZISIZ

YAZISIZ

DÜNYA'YI EMEKÇİLER TAŞIYOR

FERRUH DOĞAN